

Side og støttede mit Forslag, idet han udtalte: „Efter de Oplysninger, jeg væsentlig ved Samtaler har indhentet om denne Forening, har jeg det bestemte Indtryk, at de Penge, der er gaaet til dette Formaal, har gjort god Nytte. Jeg er derfor glad ved, at man ikke har skaaret dybere ned for indeværende Aar end til de 90,000 Kr. Derimod ser jeg, at de 60,000 Kr. skal være ekstraordinære, saa at den højtærede Landbrugsminister holder sig Vejen aaben til at komme ned til de 30,000 Kr. næste Aar. Jeg vil beklage, og ingen kan mistænke mig for, at det er Hysteri fra min Side, om denne Forening skulde beskæres saa stærkt, som der her er Tale om. Jeg tror, der kunde være Omraader, hvor man, om ikke uden Skade, saa dog med mindre Skade, kunde spare et lignende Beløb.“

Dette er Udtalelsen af det ærede Medlem fra Sorø, den radikale Gruppens Landbrugsminister, en Mand, der siger om sig selv, at han ikke er Jyde og ikke kan mistænkes for Hysteri, men ser ganske roligt og koldsindigt paa Sagen. Jeg var glad ved det ærede Medlems Støtte i Fjor, og jeg føler mig forvisset om, at jeg heller ikke skal savne denne Støtte i Aar, hvor den er endnu mere nødvendig end i Fjor. Jeg mente i Fjor, at det nok kunde gaa at holde Bevillingen til Fremme af Foreningens Formaal nede paa 30,000 Kr. i selve denne Overgangstid. Det har nu vist sig, at denne Forventning ikke holder Stik, men at Selskabet sidder i Vanskeligheder, som jeg mener, det er vor Pligt at hjælpe det ud over. Saa siger man, at jeg kommer her til tredje Behandling med denne Sag, men vi skal blive staaende ved det, vi blev enige om i Fjor. Men lad os nu være enige i Aar om, at det, vi blev enige om i Fjor, var grundlagt paa et Skøn over, at Sagen nok kunde ordnes paa den og den Maade. Jeg skal ogsaa oplyse, at jeg har konfereret med det ærede Finansudvalg mundtlig om Sagen inden anden Behandling, og derefter indsendte jeg, hvis jeg ikke husker fejl, under den 19. December Ændringsforslaget. Det er derfor ikke noget, der kommer i sidste Øjeblik.

Det ærede Ting vil ved min Henvi-
ning til den Støtte og Tilslutning, jeg
havde fra det ærede Medlem fra Sorø i
Fjor, en Støtte, som jeg venter skal vise
sig frugtbringende i Aar, have faaet For-
staaelsen af, at jeg har andre Kilder for
mit Haab om at se mit Ændringsforslag
vedtaget end dem, der springer ud af
Ændringsforslagslisten. Men det bedste i

saa Henseende er endnu tilbage. Den Sag,
som vi her beskæftiger os med, og som
blev tolket saa varmt af det ærede Med-
lem fra Kellerup (N. P. Jensen), har som
Rigsdagssag en Forhistorie. Just paa det
Tidspunkt, da man ovre i Egnen mellem
Viborg og Herning slog til Lyd for at gøre
Hedeopdyrkningen til en Sag, der kræ-
vede offentlig Interesse, tog de Herrer
Socialdemokrater Spørgsmaalet op i Fol-
ketingets Finansudvalg. Det ærede Med-
lem for Københavns Amts 2den Valgkreds
(K. M. Klausen) og den daværende Folke-
tingsmand Harald Jensen fra Socialdemo-
kratiet Side og de Herrer — jeg nævner
Navnene efter Ændringsforslagslisten —
Zahle og Kristiansen fra radikal Side stil-
lede Forslag til Finanslovens anden Be-
handling i 1906, altsaa til Finansloven for
1906—07, om, at der skulde bevilges 30,000
Kr. til Hjælp til Opdyrkning af Heden
til de Folk, der dyrkede Heden op. Det
ærede Medlem for Københavns Amts 2den
Valgkreds var Ordfører for de to Grupper,
de Radikale og Socialdemokraterne. Naar
jeg nævner Partinavnene, er det selvfølge-
lig ikke for derved at lægge denne Sag
over i et partipolitisk Leje, det er kun
den rent faktiske Historie, som jeg her
refererer. Det ærede Medlem, der moti-
verede Ændringsforslaget, som ikke var
underbygget med Oplysninger og Materiale
af nogen Art, men som var et Udtryk for
en god og smuk Tanke, sagde om For-
slaget i Forbindelse med sin anbefaling:
„Endnu henligger 50 Kvadratmil som udyr-
ket og utilplantet Hedeland. Vi roser os
af det høje Standpunkt, vort Landbrug
staar paa, men det er ikke nogen Ære
for os at lade saa store Strækninger ligge
hen, som Tilfældet er. Ser man hen til
andre Steder, hvor der er store Hedestræk-
ninger — jeg skal saaledes nævne Liine-
burger Hede —, saa ser man nu der Lan-
det opdyrket og med lovende og smuk Af-
grøde, skønt det har været lige saa tarve-
lig og daarlig Jord som den daarligste
Jord i Jylland. Naar man ser, at Jord i
Bøhmen, som af Naturen er sandet og
tarvelig, er dyrket som en Have, og at der
er anvendt overordentlig Flid derpaa, saa
er det ingen Ære for os at lade store Dele
af vort Land ligge hen paa den Maade,
som det nu er, og at yngre, dygtige Folk
rejser ud for at opdyrke Amerikas Præ-
rier, medens vore egne Prærier henligger
udyrkede.“ Sluttelig fremhævede det ærede
Medlem, hvilken Værdi en Opmuntrings-
præmie, som han kaldte det, af 50, 75
til 100 Kr. — det var ikke 20, 25,